

fremkomme ved, at denne skal tilføres fra andre Steder.

Til § 3.

Ved Anvisningen er det paalagt de anvisende Myndigheder at paase, at ugifte Arbejdere under 25 Aar fra Landkommunerne ikke henvises til Arbejde udenfor Landbruget, medmindre det godtgøres, at de ikke kan faa Arbejde ved Landbruget, enten fordi Landbruget har fornøden Arbejdskraft, eller fordi de paagældende ikke kan anvendes i Landbruget.

Mangler Landbruget Arbejdskraft, paahviler det Arbejdsanvisningen straks at foretage fornøden Anvisning, og Anvisningen er herved beføjet til, for saa vidt ikke andre Muligheder maatte være til Stede, under de i §§ 4 og 5 angivne Betingelser at henvise landbrugskyndige ugifte Arbejdere under 25 Aar, der maatte være beskæftiget ved Foranstaltninger af den i Lovforslagets § 1 omhandlede Karakter, til Landbrugsarbejde.

Til § 4.

Arbejds- og Socialministeren er beføjet til at fastsætte de nærmere Regler for Lovens Gennemførelse, herunder Regler for den Dokumentation, der skal tilvejebringes i Medfør af Forslagets § 3, Stk. 1. Ministeren fastsætter endvidere Regler til Vejledning for Anvisningen i Overensstemmelse med de i Paragraffen angivne Retningslinier, der navnlig tager Sigte paa at opnaa en hurtig og effektivt virkende Anvisning samtidig med, at der skabes Sikkerhed for, at ugifte Arbejdere under 25 Aar, der er beskæftiget ved andet Arbejde end Landbruget, kun overføres til dette sidste Arbejde, hvor dette er absolut paakrævet, og da under saadanne Omstændigheder, at deres fulde Beskæftigelse søges sikret; ophører deres Beskæftigelse i Landbruget, og kan andet Arbejde ikke anvises dem, kan de eventuelt føres tilbage til deres tidligere Arbejde paa Bekostning af den, der maatte have faaet Arbejdet anvist i deres Sted.

Til § 5.

Medens Arbejdsanvisningen under normale Omstændigheder ikke har nogen Forpligtelse til at danne sig et Skøn over den i det

enkelte Tilfælde tilbudte Løn, og det saaledes har været overladt til den anviste selv at bedømme Løn- og Arbejdsforholdene, har man anset det for rigtigt i Forbindelse med Forslagets øvrige Regler at foreslaa, at Henvisning af den paagældende Arbejdskraft til Landbruget i Medfør af Forslagets § 3 kun kan ske, naar Arbejdsanvisningen har skaffet sig Sikkerhed for, at Lønvilkaarene er saadanne, at den paagældende ikke kan vægre sig ved at overtage Arbejdet.

Da Afgørelsen af, hvorvidt den i det enkelte Tilfælde tilbudte Løn vil berettiggelse eller ikke berettiggelse til Arbejdsvægring, skal træffes saa hurtigt som muligt, er Afgørelsen henlagt til Arbejds- og Socialministeren, hvem det i øvrigt er paalagt at drage Omsorg for, at Sager af den heromhandlede Art, der i Medfør af Lov om Arbejdsforhold maatte blive forelagt til Behandling for Fællesudvalget og Arbejds- og Forligsnævnet, fremmes mest muligt.

Til § 6.

Under Hensyn til det forøgede Arbejde, som efter nærværende Lov kommer til at paahvile de anvisende Myndigheder, og for i Tide at faa fornødent Overblik over Efterspørgslen efter Arbejdskraft, maa det anses for nødvendigt at paalægge de Myndigheder eller Privatpersoner, som agter at iværksætte Arbejder, hvortil Arbejdskraften skal henvises fra den offentlige Arbejdsanvisning, i rimelig Tid forinden Arbejdets Iværksættelse at fremsætte Begæring overfor de anvisende Myndigheder om den fornødne Arbejdskraft.

Da der endvidere vil kunne blive Tale om at flytte Arbejdere fra en Egn af Landet til en anden, har man fundet det paakrævet, at Oplysninger dels om Arbejdsløshedens Størrelse i de forskellige Egne af Landet, dels Oplysninger om alle paatænkte større Arbejder samles eet Sted. Arbejds- og Socialministeren kan derfor bestemme, at de iværksættende Organer indsender Oplysninger om de forskellige Arbejder — herunder om Tidspunktet for Arbejdets Igangsættelse, dets Varighed og Antallet af beskæftigede — til Arbejds- og Socialministeriet.